

skulde gaae ud paa at forhindre, hvad Regjeringen skulde have tilsigtet, nemlig, som den ærede Landstthingsmand udtrykte sig, at afsknappe de nærværende Embedsmænd en Deel af deres Procentindtægter, vil jeg her strax bemærke, fordi det maaskee kunde bringe den ærede Landstthingsmand til at frafalde dette Forslag, at der er ikke Spørgsmaal om at afsknappe Noget fra en Embedsmand, som han er berettiget til at beholde, men der er simpelthen Spørgsmaal, om der er tilstrækkelig Anledning til, naar der forelægges Rigsdagen et Udkast om, at Soldvæsenets Embedsmænd skulle for Fremtiden staae paa fast Gage, da med eet Slag at stabilere de uvisse Indtægter, som disse Embedsmænd hidtil have haft, saa at de for Fremtiden skulle vedblive at have det fulde Beløb som fast Gage, — om der er tilstrækkelig Anledning dertil, siger jeg, naar man seer hen til den historiske Oprindelse af disse Procenter. Jeg har, da jeg tillod mig at forelægge dette Lovforslag for Rigsdagen, troet jeg, tilstrækkeligt oplyst, at der aldrig hidtil har været taget et saadant Hensyn til disse Procenter, og at man ogsaa nu ved Forslyttelse og deslige ikke har taget noget Hensyn dertil, og dertil skal jeg tillade mig endnu at føie et Moment. Jeg vil nemlig sætte, at der f. Ex. er 2 Embedsmænd, en Soldinspecteur og en Soldcassierer, paa det samme Sted, hvor der for Fremtiden kun skal være en Soldforvalter, og at den ene af disse Mænd, som jeg sætter begge ere dygtige Mænd, Soldinspecteuren f. Ex., bliver den, hvem den ulykkelige Lod falder paa at skulle reduceres, maaskee ene og alene af den Grund, at han ikke er istand til at stille den Caution, der udfordres til at blive Soldforvalter. Naar denne Inspecteur saaledes gaaer af, hvad skeer saa? Saa skeer det, at hele hans Pension bestemmes efter et Afdrag af hans uvisse Indtægter, og efter en saadan Afkortning, som netop her er taget i Betragtning. For det første faaer han da ikke det fulde Gehalt i Pension, men selve hans Pension beregnes kun efter hans Procenter med et saadant Afdrag, som her staaer. Er det nu ikke billigt, at hans Medembedsmand ogsaa nyder en lignende Afkortning i Henseende til sine Procenter? Er det ikke nok,

at denne nyder et Fortrin for den Anden ved at blive staaende i Statens Tjeneste, men skal der desuden med Hensyn til Beregningen af Indtægterne vises en større Diskaveur, overeensstemmende med Pensionsloven imod den første end imod den anden Embedsmand? Det er disse Uoverensstemmelser i Forbindelse med den hele Charakter af Procenterne, der have bevæget Regjeringen til at stille dette Forslag. Man har derved ingenlunde sigtet til at afsknappe nogen Embedsmand Noget, saameget mindre som Besparselsen ikke vil være særdeles betydelig, men det er principrigtigt og retfærdigt med Hensyn til som Udførelsen vil stille sig, naar dette Lovudkast er blevet til Lov.

Røster: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det var aldeles ikke, fordi jeg jo nok kunde opfatte, hvad Hensigten skulde være med denne § 5, som har været omtalt, men fordi jeg troede paa den anden Side ogsaa at opfatte, at det ikke var udtrykt i Udkastets Ord, saaledes som jeg antager, at det maatte være Regjeringens Mening at ville have det forstaaet. Her i Udkastet seer det ud som om Regjeringen vilde alene have Ret til at omfordele Personerne, istedetfor at der maa være tænkt paa at omfordele Bestillingerne. Det Første meente jeg i det Væsentlige allerede at være bestemt indført ved Grundlovens Ord. — Med Hensyn til Indholdet af § 7, og hvad dertil i mine Tanter kan bemærkes, maa jeg forbeholde mig til den næste Behandling af Sagen at imødegaae den ærede Finanzministers Uttringer, og jeg troer, at ville til den Tid vise, at man ikke billigt kan henføre denne Foranstaltning som Noget parallelt med den, der er truffen i Pensionsloven, eller at man vil kunne betragte Procentindtægten efter den Bestemmelse, som her er gjældende siden 1841, som mere fast, end de Procenter, som før 1841, efter 1812 vare bestemte at skulle komme Soldembedsmændene tilgode.

Unsgaard: Det er blot med Hensyn til Alderstilletaget eller Anciennetetslilletaget, at jeg skal tillade mig at opholde Forsamlingen et Par Døgn. Jeg er med den ærede første Landstthingsmand for Kjøbenhavn G. B. Hansen ikke nogen stor Vnder af disse Alderstilletag i det Hele, men jeg troer dog heller ikke